

Η αθώα αμαρτία

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:mrsloredosfirstgradenews.blogspot.com

Το να μιλάμε για αθώα αμαρτία είναι το ίδιο με το να μιλάμε για νεογέννητο τυφλό κουτάβι.

Το να μιλάμε για μικρή αμαρτία είναι το ίδιο με το να μιλάμε για μικρό σπόρο της σινάπεως.

Αλλά η αθώα αμαρτία και η μικρή αμαρτία έχουν μεγάλο μέλλον.

Όσο και αν είναι το παρελθόν μιας αμαρτίας ασήμαντο και το παρόν να μην βλάπτει, άλλο τόσο το μέλλον κάθε αμαρτίας είναι αναρίθμητα μεγάλο.

Ένας αρουραίος με πανούκλα αναστατώνει πολλές πόλεις, προξενεί αυστηρές καραντίνες και επιστρατεύει εναντίον του ολόκληρους στρατούς. Ενώ κοιτά, η

αθώτερη και ελάχιστη αμαρτία είναι φορέας και αγγελιοφόρος της πιο φρικτής τύχης από εκείνη του αρουραίου με πανούκλα.

Σήκω και διάταξε συναγερμό κι εσύ σ' ολόκληρη την πόλη της ψυχής σου εναντίον αυτού του τρομερού αγγελιοφόρου κακοτυχίας. Δημιούργησε ατσάλινη καραντίνα γύρω της και επιστράτευσε όλες τις καλές δυνάμεις μέσα σου.

Απ' όλα τα μικρόβια στον κόσμο η αμαρτία είναι το πιο σταθερό και το πιο καρπερό.

Μια και μοναδική αμαρτία φτάνει, για να ρίξει τον πιο δυνατό άνθρωπο. Όπως όταν ένα σκου-λήκι μόνο του μπαίνει κάτω από τη φλοίδα της πιο δυνατής βελανιδιάς. Ποιός θα καταστρέψει ποιόν πιο εύκολα: το σκουλήκι τη βελανιδιά ή η βελανιδιά το σκουλήκι; Είναι ξεκάθαρο ότι το σκουλήκι θα καταστρέψει τη βελανιδιά και όχι η βελανιδιά το σκουλήκι.

Σκέψου και μόνος σου, εάν υπάρχει στην ψυχή σου οποιοδήποτε τόσο μόνιμο και τόσο ολοκλη-ρωτικά παρόν όπως η αμαρτία.

Και τη στοργή της μητέρας θα θυμάσαι και θα την ξεχάσεις. Και τους νεκρούς σου φίλους θα μνημονεύεις και θα σιωπήσεις. Και τις καλές σου πράξεις θα θυμάσαι και θα πάψεις να υπερηφανεύεσαι (γι' αυτές). Αλλά η αμαρτία, την οποία έπραξες πριν από σαράντα χρόνια, κάθε πρωί σου φωνάζει: «Καλημέρα»· και κάθε βράδυ: «Θα σε ξαναδώ». Φωνάζει και θα φωνάζει και δεν θα σιωπάσει για ολόκληρο αιώνα.

Η αμαρτία πολλαπλασιάζεται πιο γρήγορα από οτιδήποτε άλλο στον κόσμο. Η αμαρτία σαν να αισθάνεται τη δύναμή της στο πλήθος και σαν να μαθαίνει ότι το όνομα της τιμής της είναι λεγε-ώνα.

Ο πρώτος καρπός της αμαρτίας είναι η μεγα-λύτερη αμαρτία. Η ανυπακοή μπορεί να γεννήσει τη δολοφονία. Ο πρωτότοκος καρπός της ανυπά-κουης Εύας ήταν ο Κάιν ο αδελφοκτόνος.

Όσο προσεκτικά και να κρύβεις την αμαρτία σου εκείνη θα φανεί μόνη της.

Η μια ψυχή πληροφορεί την άλλη για το περιεχόμενό της μέσα απ' όλα τα καλύμματα και τους επιδέσμους. Οι άνθρωποι θα διαισθαν-θούν την πιο κρυφή σου αμαρτία και θα κουνούν επικριτικά το κεφάλι, ακόμα κι αν δεν έχουν καμία δημόσια αφορμή και απόδειξη γι' αυτήν.

Άμα θέλεις κρύψε όσο επιμελημένα μπορείς φλόγα στην τσέπη· η τσέπη θα καεί και η φλόγα θα εκδηλωθεί.

Τίποτα κρυμμένο δεν υπάρχει, που να μην είναι ήδη αποκαλυμμένο.

Όσο περισσότερο ο άνθρωπος είναι ηθικά αφυπνισμένος, τόσο περισσότερη ανατριχίλα τον καταλαμβάνει από την αμαρτία. Όπως στον ύπνο του υπνοβάτη που ξυπνά ξαφνικά κρεμα-σμένος πάνω από τον γκρεμό και τον πιάνει ανατριχίλα!

Πράγματι, οι αμαρτωλοί είναι ηθικοί υπνοβάτες.

Αλίμονο στον υπνοβάτη, που θα ξυπνήσει πολύ αργά, όταν τα πόδια του θα βρίσκονται στην πιο ολισθηρή άκρη, πάνω από τον βαθύτα-το γκρεμό! Αφού τότε θα ξυπνήσει, όχι για να εκτιναχθεί προς τα πίσω, αλλά μόνο για να είναι ξύπνιος μάρτυρας της πτώσης του στον γκρεμό.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Στοχασμοί περί καλού και κακού, εκδ. Εν πλω, σ. 150-151, 156-157)